

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 4 września 2012 r.

DOLiS/DEC-833/12/12/53875, 53882, 53886

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) art. 12 pkt 2, art. 22 w zw. z art. 31 i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pani A. J., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia [...] maja 2012 r. znak: [...] odmawiającą uwzględnienia wniosku w sprawie przetwarzania jej danych osobowych przez G. S.A. i E. Sp. z o.o. ,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. J., zwanej dalej również Skarżącą, dotycząca przetwarzania jej danych osobowych przez G. S. A. i E. Sp. z o. o.

W treści przedmiotowej skargi Skarżąca zakwestionowała legalność udostępnienia jej danych osobowych przez G. S.A. na rzecz E. Sp. z o.o. wskazując w szczególności, iż cyt.: „W moim przekonaniu udostępnienie moich danych osobowych oraz danych z polisy, podmiotowi innemu niż Centrum Pomocy G., stanowi nieuprawnioną rozszerzającą interpretację § 21 Ogólnych WarunkówUbezpieczenia [...], zwanym dalej „O” , a żadna zgoda na przekazanie tych danych podmiotowi o nazwie E. Sp. z o. o. nie była przeze mnie wyrażona”. Wobec powyższego zażądała wydania nakazu usunięcia jej danych osobowych przez E. Sp. z o. o. i zakazania G. S.A. udostępniania

jej danych osobowych w przyszłości, względnie skierowania do organów ścigania zawiadomienia o popełnieniu przez G. S. A. przestępstwa na jej szkodę.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. W dniu [...] maja 2010 r. Pani A. J. zawarła z G. S. A. umowę ubezpieczenia pojazdu (nr polisy [...]) na okres od [...] maja 2010 r. do [...] maja 2011 r., w ramach której wyraziła zgodę na przetwarzanie przez ww. podmiot jej danych osobowych, związanych z zawarciem i wykonaniem przedmiotowej umowy oraz w celach marketingowych. Zakres danych osobowych jakie podała w tym celu obejmował imię, nazwisko, numer PESEL oraz dane adresowe (kopia umowy w aktach sprawy). Jednocześnie w treści umowy zawarto informację, iż zgłaszanie ewentualnych szkód powinno nastąpić w ramach świadczonej usługi A. pod numerem telefonu [...].
2. Zgodnie z § 1 dokumentu „O”, stanowi on podstawę do zawierania umów ubezpieczenia przez G. z osobami fizycznymi i prawnymi oraz z jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej. W § 3 „O” wskazano zaś, iż za Centrum Pomocy G. uważa się jednostkę organizacyjną wskazaną przez G. w Umowie, której Ubezpieczony zobowiązany jest zgłosić zaistnienie zdarzenia objętego ochroną ubezpieczeniową. W myśl zaś § 21, Ubezpieczony upoważnia G. do udostępniania Centrum Pomocy G. swoich danych osobowych celem umożliwienia prawidłowej i szybkiej identyfikacji Ubezpieczonych i sprawnej organizacji świadczeń. W przypadku zaistnienia zdarzenia, w związku z którym G. zobowiązane jest do spełnienia świadczenia A., Ubezpieczony zobowiązany jest niezwłocznie, tj. nie później, niż w ciągu 48 godzin od nastąpienia zdarzenia powiadomić Centrum Pomocy G., telefonując pod numer podany w dokumentacji ubezpieczeniowej (§ 22 ust. 2).
3. Spółki G. S. A. i E. Sp. z o. o. łączy umowa ramowa o świadczenie usług A. komunikacyjnego dla klientów G. S. A. z dnia [...] grudnia 2009 (kopia umowy w aktach sprawy). Celem rzeczony umowy było ustalenie zasad współpracy pomiędzy jej stronami przy realizacji ochrony ubezpieczeniowej poprzez zorganizowanie świadczeń A. na rzecz klientów G. w ramach zawartych umów ubezpieczenia. W § 5 ww. umowy wskazano, iż zgłoszenie dotyczące chęci skorzystania przez ubezpieczonego ze świadczenia a. oraz ich realizacja przez E. Sp. Z o.o. na rzecz Ubezpieczonego dokonywana będzie za pośrednictwem odrębnej, dedykowanej wyłącznie G. infolinii. Infolinia uruchomiona jest na potrzeby realizacji niniejszej Umowy, E. Sp. z o.o. zobowiązuje się udostępnić ją Ubezpieczonym (ust. 1). Infolinia, o której mowa w ust. 1 przyjmuje nazwę CENTRUM POMOCY G., zwanym dalej Centrum Pomocy G. (ust. 2). CENTRUM POMOCY G. będzie dostępne pod numerami, z zastrzeżeniem ust. 6: numer telefonu: [...] numer faksu: [...]. Połączenie następuje na koszt dzwoniącego (ust. 3). E. Sp. z o.o. przez okres kolejnych 12 miesięcy od dnia podpisania niniejszej Umowy, będzie realizowało świadczenia a. za pośrednictwem dodatkowych numerów telefonów określonych poniżej: numer telefonu: [...] numer faksu: [...]. Połączenie następuje na koszt dzwoniącego (ust. 6). W § 6 wskazując zaś prawa i obowiązki E. Sp. z o.o., określono, iż E. Sp. z o.o. zobowiązuje się do używania przez operatorów Centrum Pomocy G. przy każdorazowym

- rozpoczęciu rozmowy telefonicznej powitania o następującej treści: „Dzień Dobry, Centrum Pomocy G. (Imię i nazwisko Operatora). W czym mogę pomóc?”.
4. Jednocześnie w § 10 ww. umowy z dnia 1 grudnia 2009 r. wskazano, cyt.: „Działając na podstawie art. 31 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (...) zwanej dalej Ustawą, G. powierza E. Sp. z o.o. przetwarzanie danych osobowych Ubezpieczonych, wyłącznie w celu i zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonania przez E. Sp. z o.o. niniejszej Umowy (ust. 1). E. Sp. z o.o. ponosi odpowiedzialność za sposób przetwarzania i archiwizowania przez siebie danych osobowych, zgodnie z Ustawą (ust. 2). Po rozwiązaniu niniejszej Umowy, E. Sp. z o.o. jest bezwzględnie zobowiązane do zaprzestania przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1 i usunięcia ich z prowadzonej przez siebie bazy danych osobowych (ust. 3). Przy wykonywaniu działalności, określonej niniejszą Umową, E. Sp. z o.o. zobowiązuje się do przestrzegania przepisów dotyczących ochrony danych osobowych zawartych w Ustawie o ochronie danych osobowych oraz w rozporządzeniach wykonawczych do tej Ustawy pod rygorem odpowiedzialności materialnej za wyrządzoną szkodę oraz odpowiedzialności karnej, wynikającej z wyżej wymienionych przepisów (ust. 4).
  5. Ww. umowa z dnia [...] grudnia 2009 r. stanowiła podstawę udostępnienia przez G. S. A. danych osobowych Skarżącej (które udostępniła dnia [...] maja 2010 r.) na rzecz E. Sp. z o. o. Zakres udostępnionych danych osobowych Skarżącej obejmował imię, nazwisko, numer PESEL oraz dane adresowe.
  6. W dniu [...] marca 2011 r. w pojeździe Skarżącej wystąpiła szkoda (nr szkody [...], polisa nr [...]), w związku z którą Skarżąca skorzystała z ubezpieczenia A. dniu [...] maja 2011 r. Skarżąca otrzymała pismo E. Sp. z o.o., w którym wskazano, iż wniosek o refundację kosztów usługi A. został rozpatrzony negatywnie.
  7. W toku niniejszego postępowania do Biura Generalnego Inspektora wpłynęły wyjaśnienia G. S. A., w których wskazano, cyt.: „G. S.A. przetwarza dane osobowe Pani A. J. na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 1) oraz 3) Ustawy o Ochronie Danych Osobowych (...) dla celów związanych z zawarciem i wykonaniem umowy ubezpieczenia oraz działalności reasekuracyjnej. (...) Spółka w drodze zawartej umowy »o świadczenie usług a. dla klientów G. S.A.« (...) zgodnie z art. 31 ww. ustawy powierzyła przetwarzanie danych osobowych podmiotowi E. Sp. z o. o.”. Jednocześnie Spółka wskazała, iż aktualnie dane osobowe Skarżącej przetwarzane są w związku z art. 819 kodeksu cywilnego. Jak podniesiono, cyt.: „Termin przedawnienia roszczeń z umowy ubezpieczenia wynosi co najmniej 3 lata i w tym terminie Ubezpieczony ma prawo zgłosić Ubezpieczającemu szkodę celem likwidacji. Przetwarzanie danych Skarżącej przez G. S.A. jest zatem niezbędne dla realizacji umowy zawartej ze Skarżącej”.
  8. W wyjaśnieniach E. Sp. z o. o. wskazano natomiast, iż podmiot prowadzi działalność gospodarczą w zakresie między innymi cyt.: „działalności pomocniczej związanej z ubezpieczeniami i funduszami emerytalno – rentowymi (PKD [...] Z). Działalność ta polega na świadczeniu zakładom ubezpieczeń, za wynagrodzeniem, usług w zakresie oferowanych przez nie ubezpieczeń a.. (...) W tym stanie rzeczy należy uznać, iż E. Sp. z o. o. jedynie przetwarza dane osobowe powierzone jej przez administratora tych danych, którym jest G. S. A.” Aktualnie dane osobowe Skarżącej przetwarzane są przez ten podmiot w celu, jak

wskazano, cyt.: „udokumentowania procesu likwidacji szkody w informatycznym zbiorze klientów objętych Programem »G.«”

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 22 maja 2012 r. [znak: DOLiS/DEC-446/12/31756, 31764, 31767] mocą której odmówił uwzględnienia wniosku w sprawie przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez G. S.A. i E. Sp. z o.o.

W ustawowym terminie Skarżąca wniosła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W jego uzasadnieniu wskazała, iż „błędne jest wyrażone przez organ przekonanie, że G. SA posiada prawo do przetwarzania danych osobowych wnioskującej na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Przede wszystkim zwrócić należy uwagę, że przywołane stanowisko doktryny (...) nie jest jednolite. W komentarzu do ustawy o ochronie danych osobowych z 2009 r. (P. Barta, P. Litwiński Ustawa o ochronie danych osobowych. Komentarz, wyd. C.H. BECK, Warszawa 2009 r., str. 228 i nast.) mowa jest już tylko o naruszeniu praw i wolności osoby (a nie o prawach i wolnościach konstytucyjnych, które przywołał GIODO). Takie brzmienie komentarza nakazuje rozumienie praw i wolności szerzej, niż w komentarzu z 2007 r. Dodatkowo powołanie się na (nieaktualne) stanowisko doktryny nie zwalnia organu od obowiązku zaznajomienia się z orzecznictwem w przedmiotowym zakresie. Tymczasem zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 01.12.2010 r. (LEX nr 755113) »spółka nie może przetwarzać danych osobowych skarżącego tylko w celu zabezpieczenia się przed ewentualnym przyszłym i niepewnym roszczeniem skarżącego«. Powoływanie się zatem w przedmiotowej sprawie na postanowienie art. 819 § 1 kc jest bezprzedmiotowe. Stosownie do tego przepisu jest tym bardziej dyskusyjne, że – wobec brzmienia § 4 – ubezpieczyciel mógłby praktycznie dowolnie wydłużać czas przetwarzania danych osobowych skarżącej (poprzez zwlekanie z odpowiedzią na złożone wnioski – jak to miało miejsce przy okazji niniejszej sprawy).” Ponadto Skarżąca podniosła, iż „w prowadzonym postępowaniu organ nie zastosował również przepisów art. 77 § 1 tj. nie rozpatrzył całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. W szczególności organ w żaden sposób nie odniósł się do pisma przesłanego przez wnioskującą w dniu [...]01.2012 r. i nie określił, czy przyjmuje, czy też odrzuca (i z jakich powodów) argumentację strony przedstawioną po zapoznaniu się z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym.”

Po ponownej analizie zebranego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonym rozstrzygnięciu. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przedstawiono bowiem żadnych okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do jego zmiany.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem wówczas, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem, co najmniej jednej, spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania. Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą,

wyrazi na to zgodę, 2) gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne dla realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to konieczne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Poczynione w toku niniejszego postępowania ustalenia faktyczne wskazują, iż w przedmiotowej sprawie G. S. A. przetwarzała dane osobowe Skarżącej w celu realizacji umowy z dnia [...] maja 2010 r., a więc w oparciu o przesłankę legalizującą ten proces, o której mowa w przepisie art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy. Zakresem zastosowania przepisu art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy należy objąć sytuacje, w których w wyniku zawarcia umowy jedna ze stron, po to, aby ją wykonać, musi wykorzystać informacje dotyczące drugiej strony. Jednocześnie odrębną podstawą legalizującą to przetwarzanie był przepis art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy w zw. z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2010 r., Nr 11, poz. 66 z późn. zm.), w myśl którego zakład ubezpieczeń może zbierać, odpowiednio w celu oceny ryzyka ubezpieczeniowego lub wykonania umowy ubezpieczenia, zawarte w umowach ubezpieczenia lub oświadczeniach ubezpieczających składanych przed zawarciem umowy ubezpieczenia, dane ubezpieczonych lub uprawnionych z umowy ubezpieczenia.

Aktualnie jednak dane osobowe Skarżącej – wobec upływu okresu, na który zawarta została z nią umowa ubezpieczenia – przetwarzane są przez ww. podmiot w związku z art. 819 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r., Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), który stanowi, iż roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech. Wobec powyższego uznać należy, iż aktualnie G. S.A. przetwarza dane osobowe Skarżącej na podstawie przepisu art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. W doktrynie przedmiotu podkreśla się, iż warunkiem dopuszczalności przetwarzania danych na gruncie powołanego przepisu jest to, aby przetwarzanie nie naruszało żadnego z praw czy wolności konstytucyjnych (por. J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz. Ochrona Danych Osobowych. Komentarz. Wydanie IV. Zakamycze 2007, str. 471). Przetwarzanie danych osobowych przez administratora nie może zatem naruszać prawa do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji). W analizowanej sprawie nie sposób uznać, iż doszło do naruszenia przy kwestionowanym przetwarzaniu danych osobowych Skarżącej prawa do ochrony życia prywatnego, rodzinnego czy też prawa do decydowania o swoim życiu osobistym. Analizując powyższy przepis zauważyć należy, iż kładzie on nacisk na to, aby usprawiedliwiony cel realizowany przez administratora danych był prawnie uzasadniony. Zdaniem organu powyższy warunek został w tej sprawie spełniony. Za prawnie uzasadnione uznać bowiem należy przetwarzanie danych osobowych klientów firmy w związku z koniecznością udokumentowania relacji łączących Spółkę ze swoim klientem. W niniejszej sprawie nie ma zatem podstaw do stwierdzenia, iż dane osobowe Skarżącej są przetwarzane przez Spółkę w sposób sprzeczny z ustawą.

Odnosząc się w tym miejscu do zarzutu Skarżącej, mianowicie, iż zgodnie z przytoczonym przez nią, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, komentarzem do ustawy o ochronie danych osobowych, art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy wymaga by przetwarzanie danych osobowych przez administratora danych nie naruszało praw i wolności, osoby której dotyczą, a nie o prawach i wolnościach konstytucyjnych, które przywołał Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych

w zaskarżonej decyzji, co w jej ocenie nakazuje szerszej rozumieć te pojęcia, wskazać należy, iż ten sam komentarz w dalszej jego części również stanowi, iż cyt: „interpretując przepisy polskiego prawa w tym duchu należałoby podczas wykładni tego pojęcia odwołać się do gwarancji i praw, które znajdują swoje podstawy w normach konstytucyjnych (w wyr. z 16.12.2004 r. OSK 829/04, nielub.), NSA potwierdził, że »mówiąc o naruszeniu praw i wolności obywatelskich, należy odnieść się tu do katalogu tych praw i wolności szeroko uwzględnionych w Konstytucji RP«”. Powyższe dowodzi zatem właściwości przyjętego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych stanowiska.

Jednocześnie organ nie może zgodzić się z zarzutem Skarżącej, jakoby G. S.A. przetwarzało aktualnie jej dane osobowe w celu zabezpieczenia się przed jej ewentualnymi przyszłymi i niepewnymi roszczeniami, który to cel, jak podniosła Skarżąca, uznany został przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 1 grudnia 2010 r. (II Sa/Wa 1212/10) za niezgodny z prawem. W myśl art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem, gdy, jest niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych. W przedmiotowej sprawie G. S.A. przetwarzało dane osobowe Skarżącej w związku z zawartą z nią umową ubezpieczenia pojazdu. Aktualnie wobec upływu okresu, na który umowa ta była zawarta zmienił się cel tego przetwarzania. Art. 819 § 1 Kodeksu cywilnego stanowi bowiem, iż roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech. Powyższe oznacza zatem, iż w tym czasie ubezpieczony ma prawo zgłosić ubezpieczającemu szkodę celem likwidacji. Z powyższego wynika zatem, że aktualne przetwarzanie danych osobowych Skarżącej przez G. S.A. podyktowane jest koniecznością udokumentowania relacji łączących tą spółkę ze Skarżącą, w przypadku gdyby zechciała ona wystąpić do tego podmiotu z roszczeniem z łączącej ją z nim umowy. Ponadto wskazać należy, iż G. S.A. nie przetwarza danych osobowych Skarżącej w bliżej nieokreślonych zarówno w uwagi na aspekt czasowy jak i przedmiotowy celach dowodowych, dochodzenia roszczeń, a co do takiej sytuacji wypowiedział się Wojewódzki Sąd Administracyjny we wspomnianym wyroku z dnia 1 grudnia 2010r. W analizowanej sytuacji możliwość dochodzenia roszczeń przewidziana jest bowiem w przepisie prawa (art. 819 § 1 Kodeksu cywilnego), jest ona także ograniczona w czasie. Mając na uwadze powyższe, organ uznaje aktualny cel przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez G. S.A. za prawnie usprawiedliwiony, odpowiadający wymogom przesłanki legalizującej proces przetwarzania danych określonej w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Odnosząc się natomiast do udostępnienia przez G. S.A. danych osobowych Skarżącej na rzecz E. Sp. z o. o. i ich dalszego przetwarzania przez ten podmiot wskazać należy, iż zostały one udostępnione na mocy art. 31 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych (ust. 1). Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust. 2). W niniejszej sprawie przedmiotowe powierzenie nastąpiło w umowie z dnia [...] grudnia 2009 r. łączącej obie Spółki. Na mocy rzeczony umowy powierzenia zostało E. Sp. z o. o. zlecone wykonywanie działań polegających na realizacji ochrony ubezpieczeniowej poprzez cyt.: „zorganizowanie świadczeń a. na rzecz klientów G. (zwanymi dalej Ubezpieczonymi), w ramach zawartych umów ubezpieczenia a.”. Analiza treści wskazanej umowy prowadzi do wniosku, że wszelkie działania podejmowane przez E. Sp. z o. o. w związku ze świadczeniem usługi na rzecz G. S.A. dokonywane były z upoważnienia tego podmiotu. Podkreślenia wymaga, że skorzystanie z

przewidzianej w art. 31 ustawy możliwości powierzenia przetwarzania danych innemu podmiotowi nie powoduje zmiany administratora tych danych, pozostaje nim nadal podmiot, który powierzył przetwarzanie danych. Z poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń wynika, że podmiotem decydującym o celach i środkach przetwarzania danych osobowych Skarżącej, czyli ich administratorem w rozumieniu przepisu art. 7 pkt 4 ustawy nadal jest G. S. A.

Ustosunkowując się natomiast do wiążącej zakłady ubezpieczeń tajemnicy ubezpieczeniowej wskazać należy, iż obejmuje ona dane zawarte w umowach ubezpieczenia. W myśl przepisu art. 19 ust. 1 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, zakład ubezpieczeń i osoby w nim zatrudnione lub osoby i podmioty, za pomocą których zakład ubezpieczeń wykonuje czynności ubezpieczeniowe, są obowiązane do zachowania tajemnicy dotyczącej poszczególnych umów ubezpieczenia. W myśl jednak art. 19 ust. 2 pkt 23 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, zakaz, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy informacji udzielanych na wniosek podmiotu przetwarzającego, na zlecenie zakładu ubezpieczeń, dane dotyczące ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia oraz administrujących indywidualnymi kontami jednostek uczestnictwa w ubezpieczeniowym funduszu kapitałowym. Wobec powyższego nie ulega wątpliwości możliwość przekazywania danych podmiotom wykonującym na zlecenie zakładu ubezpieczeń czynności ubezpieczeniowe.

Celem udostępnienia danych osobowych Skarżącej na rzecz E. Sp. z o. o., określonym w ww. umowie była realizacja obowiązków nałożonych na ten podmiot umową powierzenia tj. m. in. obsługa zdarzenia szkodowego oraz zorganizowanie i pokrycie kosztów zrealizowanych świadczeń A. Aktualnie obsługa usługi A. w stosunku do Skarżącej została zrealizowana i dane osobowe Skarżącej nie są przetwarzane przez ten podmiot w tym celu.

Odnosząc się zaś informacyjnie do zarzutów Skarżącej, iż E. Sp. z o. o. nie jest podmiotem wskazanym w „O” jako Centrum Pomocy G., w związku z czym, w jej ocenie nie powinno dojść do udostępnienia na jego rzecz jej danych osobowych, wskazać należy, iż powierzenie przetwarzania danych dokonane przez administratora na podstawie umowy powierzenia, nie wymaga uzyskania zgody osoby, której dane dotyczą. Jednocześnie jednak zaznaczyć należy, iż z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w sposób jednoznaczny wynika, iż E. Sp. z o. o. w ramach umowy zawartej między ww. podmiotami uważane jest za Centrum Pomocy G., o którym mowa w „O”.

Przechodząc z kolei do zarzutu Skarżącej, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie rozpatrzył całego zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w zaskarżonej decyzji nie odniósł się do jej pisma z dnia [...] stycznia 2012 r., wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodziły okoliczności, które uzasadniałyby ustosunkowanie się w tym orzeczeniu do podniesionych przez nią w tej korespondencji zarzutów. Należy zauważyć, iż w myśl art. 78 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) organ administracji publicznej nie jest zobligowany do uwzględnienia żądania strony dotyczącego przeprowadzenia dowodu jeżeli jego przedmiotem jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. W niniejszej sprawie Skarżąca przedmiotem swojej skargi uczyniła zbadanie procesu legalności udostępnienia jej danych osobowych przez G. S.A. na rzecz E. Sp. z o. o. Przeprowadzone w sprawie postępowanie wyjaśniające ukierunkowane było zatem na ustalenie podstawy prawnej przetwarzania jej danych osobowych przez ww. podmioty we wskazanym przez nią zakresie, a zatem jedynie w zakresie

tychże podstaw prawnych organ rozstrzygnął w przedmiotowej sprawie. Przedstawione przez Skarżącą w jej piśmie z dnia [...] stycznia 2012 r. zastrzeżenia, w świetle zgromadzonego uprzednio w sprawie materiału dowodowego, nie miały znaczenia dla przedmiotowej sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).